

Boyun Eğme!

19 Haziran Cumartesi

16.00

Anıtpark/Bahçelievler #Ankara

İŞÇİ KARDEŞ GÜCÜNÜN FARKINDA MISIN?

Türkiye tarihinde önemli iz bırakmış işçi eylemlerinden biri olan 15-16 Haziran büyük işçi direnişinin 51. yıl dönümü.

Tarihte hiçbir şey kendi kendine, nedensizce ortaya çıkmıyor.

Tarihteki olaylar nedensiz ortaya çıkmadığı gibi, sonuçsuz da kalmıyor.

O sonuçlar başka olayların nedeni oluyor.

Yani tarihte yaşanan hiçbir olay boşlukta asılı durmaz, durmuyor.

15-16 Haziran olayları için de aynı şey fazlasıyla geçerli.

İşçilerin ayağa kalkmasına neden olan bir biri-

kim var. Yani bu büyük eylemi ortaya çıkaran nedenler var.

Eylemin sonuçları da var.

15-16 Haziran eylemleri burjuva siyasetini etkiliyor, sermaye sınıfı eylemden kimi dersler çıkarıyor. Yine eylem sol ve sosyalist hareketin devrim tartışmalarına önemli etkide bulunuyor. 15-16 Haziran eylemi, bu ve benzeri sonuçlar yaratıyor.

İşte 15-16 Haziran büyük işçi direnişinin 51'inci yıl dönümünde bir kez daha bu nedenlere ve sonuçlara yakından bakacağız.

Büyük direnişe saygıyla...

1970 SENESİNİN 15-16 HAZİRAN GÜNLERİNDE NELER OLDU?

1960'lı yıllar, Türkiye'de işçi hareketinin yükselişe geçtiği yıllardır.

Bu dönemde başta grev hakkı talebi olmak üzere gerek işyeri bazlı, gerek bölgesel, gerekse ülke çapında pek çok işçi eylemi meydana geldi.

Aynı zamanda 60'lı yıllar Türkiye sosyalist hareketinin de işçi sınıfı içinde daha fazla örgütlendiği ve toplumsal bir alternatif olarak kendini hissettirdiği yıllar oldu.

15-16 Haziran eylemlerini ateşleyen gelişme, işçi hareketinin yakaladığı bu çıkışı durdurmak için hazırlanan bir yasa tasarısının Meclis'te kabul edilmesidir.

Tasarı, sendikal hakları belirleyen yasalarda bir dizi değişiklik öngörmekteydi.

Bu değişiklikler, kuruluşunun üzerinden henüz üç yıl geçmiş olan Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu DİSK'i hedef alıyordu.

Türk-İş'in desteğiyle hazırlanan bu yasa tasarısı, sendikaların ülke çapında faaliyette bulunabilmesi için işkollarındaki işçilerin en az üçte birinin üye olması zorunluluğu getiriyordu.

Bu baraj, kısa bir süre önce kurulan DİSK'in ve ona bağlı sendikaların fiilen örgütlenemez ve işçileri temsil edemez hale gelmesine neden olacaktı.

İktidardaki Adalet Partisi ile muhalefetteki Cum-

huriyet Halk Partisi ayrı ayrı iki tasarı sunmuş olsa da, meclis komisyonunda uzlaştılar.

11 Haziran 1970 tarihinde Millet Meclisi'nde 3,5 saat süren görüşme sonucunda yasa tasarısı kabul edildi.

İşçilerin bu değişikliği kavrayışları son derece basit ama bir o kadar da sarsıcı.

İşçilerin anladığı şudur: "Bunlar sendikaları kapatıyor".

Haklıydılar. Çünkü işçinin kendi tercihiyle sendika seçebilmesi değil de, devletin ya da patronların göstereceği sendikaya mecbur kalması, aynı anlama geliyor.

İşte bu nedenle, işçiler kendi örgütlerine sahip çıktı ve harekete geçti.

Yasa mecliste kabul edildikten sonra DİSK 14 Haziran tarihinde işyerlerinden temsilcilerin ve sendikacıların katılacağı bir toplantı çağrısı yaptı.

Kemal Türkler'in başkanlığında toplanan temsilciler işyerlerinde "Anayasal direniş komiteleri" kurma kararı aldı.

Komiteler yasaya karşı işyerlerinde yapılacak eylemlere hazırlık amacı taşıyordu.

Aynı toplantıda bir de 17 Haziran günü büyük bir miting yapılması kararı alındı.

TÜRKİYE İŞÇİ SINIFI İKİ GÜN BOYUNCA KELİMENİN TAM ANLAMıyla TÜM ÜLKEYİ SARSTI

İşçiler kararlıydı, sabırları taşmıştı ve 17 Haziran'da yapılması planlanan mitingi beklemeden, 15 Haziran sabahı İstanbul ve Kocaeli'nde pek çok işyerinde direniş başladı.

Eylemler önce fabrikaların içinde başladı.

Daha sonra işçiler fabrikalardan çıktılar ve kent merkezlerine doğru yürüyüşe geçtiler.

İstanbul'da üç ayrı yürüyüş kolu oluştu. Kadıköy bölgesinde Ankara asfaltı üzerindeki fabrikalar ayaklandı ve onlar Kartal'a doğru yürüdüler. Burada Otosan işçileri başı çekti.

Eyüp bölgesindeki işçiler Topkapı'ya doğru yürüdü. Bakırköy'deki fabrikalar ise Londra asfaltı olarak bilenen şimdiki E-5'e çıktılar.

Gebze bir diğer merkezdi.

Tuzla ve Çayırova civarında bulunan işyerleri Ankara asfaltı üzerinden buraya yürüdü.

İzmit'te ise bir grup Pirelli ve Goodyear fabrikalarının önünde toplandı, diğer grup ise Türk Kablo fabrikasının önünden yürüyüşü sürdürdü.

“Kanunlar medisten geri alınıncaya kadar dire-

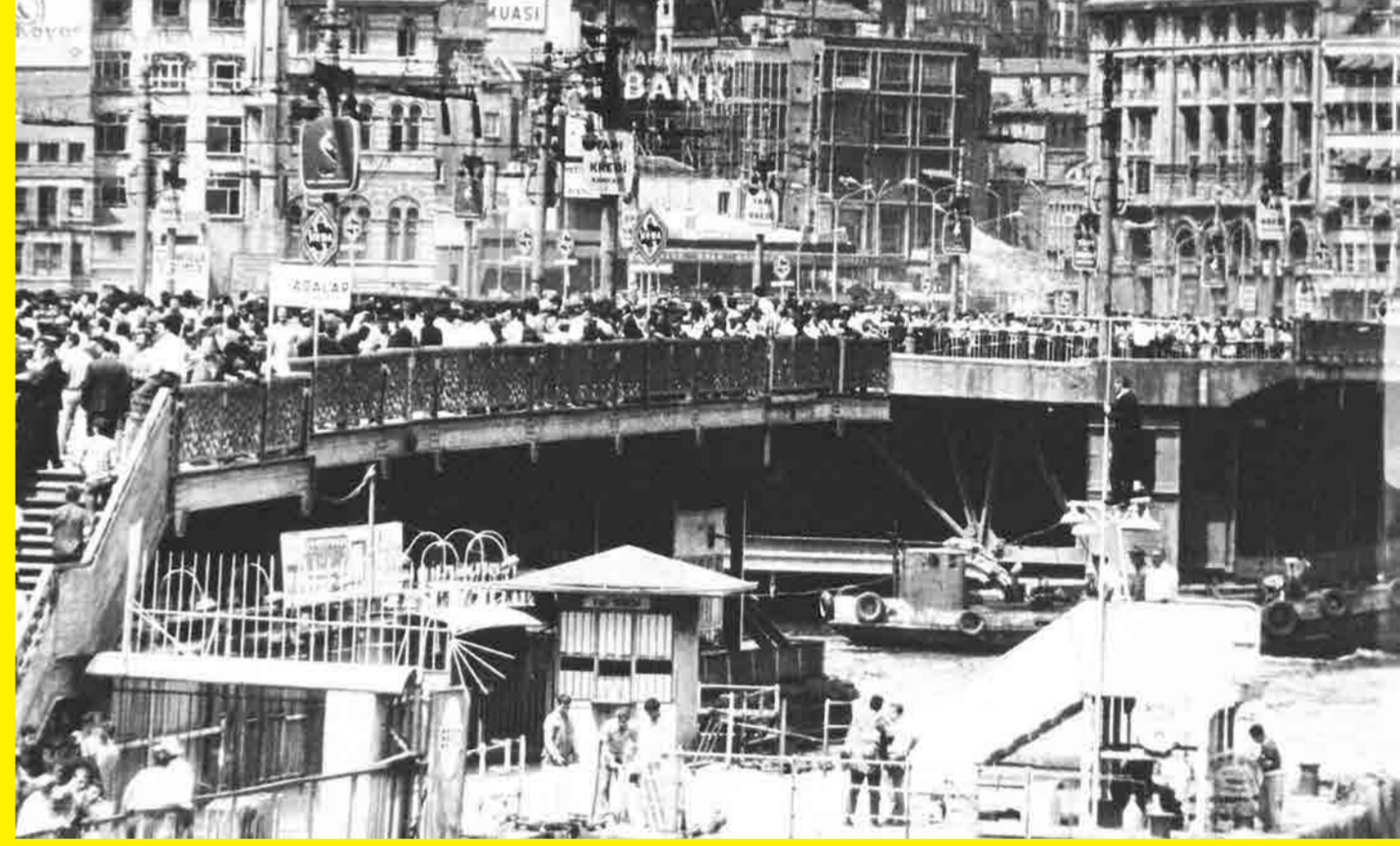
neceğiz”. Taşdıkları pankartta yazan sloganlardan biri budur.

Kararlılığın göstergesi...

15 Haziran günü direnişe yaklaşık 70 bin işçinin ve 113 işyerinin katıldığı tahmin ediliyor. İlk gün herhangi bir olumsuz olay yaşanmıyor. Hatta yürüyüşe Türk-İş'e bağlı bazı işyerlerinin de katıldığı görülüyor. Direniş ertesi gün de devam ediyor. Hatta ilk günü gölgede bırakacak ölçüde kiteselleşiyor. Yine işçiler fabrikalardan sabah saatlerinde yürüyüşe başlıyor. Topkapı'daki işçiler Fatih ve Cağaloğlu yönüne ilerliyor.

Önleri zırhlı birlikler tarafından kesiliyor. Onları aşılıyorlar ve Eminönü'ye ulaşıyorlar. Niyetleri Halic'in öbür yakasındaki işçilerle buluşmak.

Ancak işçilerin birleşmesini önlemek için Galata Köprüsü'nün ayakları açılıyor.

İstinye'de Kavel işçileri Levent ve Mecidiyeköy bölgelerindeki fabrikaları harekete geçiriyor.

Birlikte Zincirlikuyu'ya yürüyorlar.

Eyüp, Edirnekapı, Gebze'de de işçiler aynı şekilde eylemi sürdürüyor.

İzmit'te lastik fabrikaları ikinci günde de direnişe katılıyor.

Kadıköy'de ise Otosan fabrikası önünde başlayan yürüyüşü polis engellemek istiyor.

İşçilere silah çekiyorlar.

Barikatı aşan işçiler Üsküdar'a, oradan da Beykoz'a doğru yürümeye devam ediyor.

Diğer kol ise Kartal'a yürüyor.

Ve yol boyunca işçiler kalabalıklaşmaya devam ediyor.

Kadıköy'de iskele meydanında ise son derece şiddetli çatışmalar yaşanıyor.

İşçiler Adalet Partisi binasını tahrip ediyor, Kaymakamlık binasını ve bazı polis arabalarını ateşe veriyor.

Burada polisin silahla yaptığı müdahalede bir esnaf ve üç işçi yaşamını yitiriyor. Ayrıca bir polis de hayatını kaybediyor.

16 Haziran günü eylemlerin daha da büyümesi üzerine hükümet İstanbul ve Kocaeli illerinin bütününde sıkıyönetim ilan etti.

Ertesi gün DİSK'e bağlı sendikaların merkez ve şube binalarına polis baskınları düzenlendi ve pek çok işçi ile sendikacı gözaltına alındı.

Eylemlerin sıkıyönetim ilan edildikten sonraki birkaç gün daha kimi işyerleri ile bazı bölgelerde sürdüğü biliniyor.

Ancak direnişin esas olarak ve etkin biçimde gerçekleştiği iki gün 15 ve 16 Haziran günleriydi.

15-16 Haziran işçi direnişi böyle gerçekleşti.

Türkiye işçi sınıfı iki gün boyunca kelimenin tam anlamıyla tüm ülkeyi sarstı.

15-16 HAZİRAN'I ANLAMAK İÇİN 1960-1970'Lİ YILLARA BAKMAK

Öncesi de var.

Fabrikalarından çıktılar, yürüdüler, yürüdükçe çoğaldılar ve iki günün sonunda memlekette işçilerin de olduğunu dosta düşmana gösterdiler. İşyerlerindeki amaçsız kalabalıklar olmaktan çıkıp bir sınıfa dönüştüler. Sadece 15-16 Haziran günleri değil, bu dönüşümün öncesi de vardı. Saraçhane

Mitingi, Kavel Grevi, Derby, Emayetaş, Singer, Demir Döküm, Alpagut ve daha onlarcasında yaşanan fabrika işgalleri, devlet memurlarının Sultanahmet yürüyüşü, polis boykotu, TÖS'ün genel öğretmen grevi ve daha nice. Sınıfın, 10 yıldan daha kısa bir zaman dilimine sığdırdığı işaret fişekleriydi her biri. Her birinde "biz buradayız" denmişti.

SERMAYE EGEMENLİĞİ SARSILMAZ DEĞİLDİR

15-16 Haziran işçi direnişi, işçi sınıfının uzun yıllar içinde olgunlaşmaya başlayan mücadelecilik kimliğini güçlü bir şekilde ortaya çıkardı.

İşçi sınıfı bu iki gün, sermaye egemenliğinin sarsılmaz olmadığını gösterdi. Bu, işçilerin aynı zamanda kendi gücünün de farkına varması açısından da önemlidir. Türkiye solunda ise özellikle o dönemin

kritik tartışmalarından biri olan "Türkiye'de işçi sınıfı var mıdır" ya da "Devrim yapabilecek güçte ve olgunlukta bir işçi sınıfından söz edilebilir mi?" tartışmasına kesin bir yanıt olmuştur 15-16 Haziran.

"Evet, Türkiye'de işçi sınıfı vardır ve bu düzeni sarsabilecek kadar güçlüdür".

Yanıtı işçi sınıfının kendisi vermiştir.

TKP Merkez Komite üyesi Alpaslan Savaş: İŞÇİ SINIFININ İKTİDARI MÜMKÜN VE ZORUNLUDUR

Bugün işçilerin sorunları nelerdir diye sorulduğunda aşağı yukarı şöyle bir liste yapılabilir. Ücret düzeyleri düşüktür. Düzenli ücret alamayan çoktur. Kayıt dışı çalışma yaygındır. İş güvencesi yoktur. İşsizlik baş belasıdır. Can güvenliği bulunmamaktadır. Bunlara virüs tehdidi altında çalışmak, ücretsiz izin ile cezalandırılmak gibi salgın döneminin getirdiği sorunlar eklenmiştir...

Uzatılabilir. Öte yandan listenin bu denli uzun olması, sorunların kaynağının sadeliğine de işaret eder. Bugünün sadeliği örgütsüzlüktür. Örgütsüzlük, işçiler için her şeyin başkalarının iki dudağı arasında olmasıdır. İşyerinde patronun, memlekette devlet babanın dediği olur örneğin.

Ama bu hep böyle sürmez. En başta emek ile sermaye arasındaki uzlaşmaz çelişki buna izin vermez. Bu çelişki işçi sınıfını kendi adına konuşması için kıskırtır. İşçiler sözlerini bazen bir sendikal atılımında, bazen bir grev dalgasıyla, bazen de yollara dökülüp kent meydanlarını doldurarak söyler. 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi, işte bu sadeliktedir. İşçi sınıfı o iki gün sözünü söylemiştir. Direnişi öncelleyen yıllarda yükselen işçi hareketi bu sadeliği değiştirmiyor. Saraçhane Mitingi, Kavel Grevi, fabrika işgalleri, devlet memurlarının Sultanahmet yürüyüşü, polis boykotu, TÖS'ün genel öğretmen grevi ve daha nice. İşçi sınıfı her birinde "biz buradayız ve

sözümüzü söylüyoruz" demiştir.

Ayağını işyerlerine basabilen sendikal örgütlülük ve sınıfın programatik temsiliyetini toplumsal alana taşımakta önemli mesafe kat etmiş siyasi özne bu fotoğrafı tamamlar. 1961 kuruluşu ve 1965 seçim çıkışıyla sosyalist harekette TİP'in, 67 kopuşuyla sendikal harekette DİSK'in varlığı 15-16 Haziran'da işçi sınıfının sahneye çıkışının yeter

şartı olmuştur.

Kısaca, 1970 yılının Haziranında bir işçi sınıfı vardır ve örgütlü hareket edebildiğinde kendi adına konuşabilmiştir. Üzerine başka çokça şey söylenebilir belki ama 15-16 Haziran büyük işçi direnişinin "gör dediği" budur.

Direnin gör dediği diğer şey ise bu sözün yetmeyeceğidir. Çünkü işçi sınıfı ne zaman kendisine verilen kısıtlarla yetinmeyip daha fazlasını istediye, daha fazlası için örgütlendiyse kazandı. Daha fazlası iktidardır. Bu ise ekonomik değil siyasal bir işlemdir. Partiyle olur. İşçi sınıfının siyasetten uzaklaştırıldığı her durumda patronlar kazanır. Geride bıraktığımız yüzyıl bunun örnekleriyle dolu.

15-16 Haziran direnişi en çok da bunu teyit ediyor. Bu da sınıflar mücadelesinin başka bir sadeliğine işaret ediyor. İşçi sınıfının iktidarı mümkün ve zorunludur.

FİLM ÖNERİSİ: ZENGİN MUTFAĞI

Zengin Mutfağı, Başar Sabuncu'nun, Vasf Öngören'in aynı adlı tiyatro oyunundan sinemaya uyarladığı filmidir. Şener Şen ve Nilüfer Açıkalın'ın başrollerini paylaştığı film, işçi sınıfımızın burjuvaziye adeta "kök söktürdüğü" 15-16 Haziran 1970 büyük işçi direnişini merkezine alarak başlar. İşçi sınıfının siyasete devrimci bir müdahalede bulunduğu bu günlerde, emekçilerin mücadelesi sürmekteyken, patron sınıfı eylemlerin etkisiyle kenti terk etmek noktasına gelmiştir. Burjuvazi-faşizm arasındaki ilişkiye de değinilen filmde, burjuvazinin kırılanaştığı dönemlerde faşizmin nasıl kullanışlı bir araç haline getirilip işçi sınıfı mücadelesine karşı kullanıldığı göz önüne seriliyor. Filmde baskıya, sömürüye karşı örgütlülüğün 'zorunluluk' olduğunun da altı çiziliyor.

BİRLİK SENDİKASI YENİ ADRESİNİN AÇILIŞINI YAPIYOR

Birlik Sendikası'nın 15 Haziran 2021 tarihinde 19.00'da yapacağı açılış sizleri de davet ediyor.

15-16 Haziran 1970 büyük işçi direnişinin 51. Yılı'nın Alpaslan Savaş'ın katkısı ile anılacağı açılış programına müzik emekçisi sendika üyeleri Furkan Karakaya, Ali Pehlivan, Yiğit Özgiray, Kardelen Pınar, Berk Bülbülyay, Güven Kargin da şarkılarıyla renk katacak.

Açılış Bilgileri:

15 Haziran 2021 saat 19.00.

Çınar Mah. Yukarı Tahsin Bey Sk. Erhan Bey Apt No: 18/C İdealtepe/ Maltepe-İstanbul

Birlik Sendikası yeni adresinde

15-16 Haziran 1970 büyük işçi direnişinin 51. yılında
açılışımızı yapıyoruz.

15 Haziran 2021/19.00

Çınar Mah. Yukarı Tahsin Bey Sk. Erhan Bey Apt No: 18/C
İdealtepe / Maltepe-İstanbul

TKP'den haberler...

TARİKATSIZ, MAFYASIZ, PATRONSUZ BİR DÜZEN İÇİN BULUŞUYORUZ

Türkiye Komünist Partisi, "Tarikatsız, Mafyasız, Patronsuz Bir Düzen İçin" çağrısıyla başlattığı etkinliklere memleketin dört bir yanında devam ediyor. Geçtiğimiz günlerde İstanbul, Ankara ve Çanakkale'de düzenlenen etkinliklerin ardından bugün ve Çarşamba günü düzenlenecek etkinlik yer ve saat bilgileri şöyle:

- 15 Haziran Salı saat 19:30 - Çorlu Alipaşa Semt Evi
- 15 Haziran Salı saat 19:30 - Ankara NHKM
- 16 Haziran Çarşamba saat 19.00 - İzmir Bergama Ilıca Tesisleri

'TKP'Yİ SEN TEMSİL ET' ÇAĞRISI İĞDIR, AĞRI, PATNOS'TAN KARŞILIK BULDU

Türkiye Komünist Partisi geçtiğimiz hafta başında halka bir çağrı yaparak, “Emekçileri, gençleri, esnafı, köylüleri, ülkenin onurlu insanlarını, aydınları buldukları yerlerde TKP'nin temsil edilmesi için güç vermeye, TKP'ye katılmaya çağırıyoruz.

TKP gönüllüsü ol, bulunduğun yerleşimde, işyerinde #TKPyiTemsilEt!” demişti. Bu çağrının yankıları şimdiden Ağrı'dan, Iğdır'dan, Patnos'tan duyuldu. TKP, işçi sınıfının sesini ülkenin her yanında yükseltmek için yeni il binaları açıyor. Açılış gün ve saatleri şöyle:

Iğdır İl Temsilciliği Açılışı - 15 Haziran Salı saat 15.00

Ağrı İl Temsilciliği Açılışı - 16 Haziran Çarşamba saat 15.00

Patnos İlçe Temsilciliği Açılışı - 17 Haziran Perşembe saat 14.00

Sen de Anadolu'nun her köşesinde TKP'nin örgütlerini kurabilir, mahallende semt evleri, köyünde köy evleri, işçi havzalarında işçi evleri açılması için öncülük edebilirsin. Çalıştığın işye-

rinde TKP'nin işyeri temsilcisi olabilirsin.

TKP gönüllüsü ol, bulunduğun yerleşimde, işyerinde TKP'yi temsil et.

Yapacak çok işimiz var, hep birlikte... Omuz ver!

İletişim için: iletisim@tkp.org.tr / 0312 417 29 68

EMEK DÜŞMANI BU DÜZEN DEĞİŞECEK

Manisa Soma'da 13 Mayıs 2014'te 301 madencinin yaşamını yitirdiği, tutuklu sanığın kalmadığı Soma maden katliamı davası Yargıtay'ın patronlar lehine verdiği bozma kararı sonrası Akhisar Ceza Mahkemesi'nde 13 Nisan'da tekrar görülmeye başlanmıştır.

14 Haziran'da davanın üçüncü duruşması öncesi TKP, Akhisar Gar'ı önünde buluşarak “Soma'nın Hesabını Mutlaka Soracağız, Emek Düşmanı Bu Düzen Değişecek” pankartı ile duruşma salonu önüne yürüdü.

BÜYÜK ANKARA MİTINGİ

19 HAZİRAN CUMARTESİ 16.00
ANITPARK / BAHÇELİEVLER

SUÇLARA KARŞI

HALK KÜRSÜSÜNÜ KURUYOR

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ

HAYDİ MİTINGE!

Türkiye Komünist Partisi yüreği bağımsızlık, laiklik, eşit, özgür ve adil bir ülke için atan herkesi 19 Haziran'da Ankara'da düzenleyeceği mitinge çağırırdı.

Salgın sonrası yapılacak ilk miting olma özelliğini taşıyan halk buluşmasının gündemi AKP iktidarının ortaya çıkardığı büyük yıkıma karşı halkın tepkisini görünür kılmak.

Siz de kan-yalan-talan üzerine kurulu bu düzenden bıktıysanız,

“Böyle gelmiş böyle gider” diyenlere bir itirazınız varsa,

Halka karşı suç işleyenlerin hesap vermesi gerektiğini düşünüyorsanız,

Ülkenin tüm zenginliğinin bir avuç azınlığın elinde toplanması size göre de büyük bir haksızlıksa,

Gelin 19 Haziran Cumartesi saat 16.00'da Ankara'da 'Suçlara Karşı Halk Kürsüsünü' beraber kuralım!

TKP BAKIRKÖY İLÇE ÖRGÜTÜ TÜM BAKIRKÖYLÜLERİ RANTÇILARA KARŞI DAYANIŞMAYI BÜYÜTMEME DAVET ETTİ

İstanbul Bakırköy'de mülkiyeti belediyeye ait olan Basıncıköy Kuru Florya yanındaki 33 dönüm rezerv alanı, Belediye Medisi'nde alınan kararla satışa çıkarıldı. Karara tepkiler sürerken TKP Bakırköy İlçe Örgütü bir açıklama yaparak halkın üretip yöneteceği bir düzen kurmak için tüm Bakırköylüleri dayanışmayı büyütme davet etti. “Bakırköy'ün kamu alanları özelleştirilmeye, ranta açılmaya devam ediyor” diye başlayan açıklamada şöyle denildi: “Halkın taleplerini, belediye çalışanlarının ihtiyaçlarını görmezden gelen, Bakırköy'ün adil, şeffaf ve kamucu bir anlayıştan uzak bu yönetime karşı birlikte hareket etmek için Türkiye Komünist Partisi'nde örgütlenmeye çağırıyoruz.”

BOYUN
EĞME

BOYUN EĞME
GÜNLÜK SİYASİ BÜLTEN
İmtiyaz Sahibi:

Gelenek Basım Yayımları ve Ticaret Ltd. Şti

Sorumlu Müdür: Mesut Gülçiçek
Tasarım: Uğur Güç
ISSN: 2564-7385

Adres: Osmanağa Mh.
Osmançık Sk. No:9/16
Kadıköy - İstanbul

İletişim ve dijital abonelik için
boyunegme@tkp.org.tr
adresinden ulaşabilirsiniz.